

Justering av Hovedgudstjenesten og alminnelige bestemmelser

1a: Hvordan mener dere gudstjenestereformen har påvirket gudstjenestelivet i deres menighet og i den Norske kirke?

1b: Hva har fungert godt, og hva har fungert dårlig ved gudstjenestereformen?

Høringsdokumentet hilses velkommen, idét en større grad av samordning for gudstjenestelivet i Den norske kirke er ønskelig. «**Stedegjengjøring**» som en av hoved-verdiene for reform i liturgi og musikk har ført til mye forvirring og frustrasjon. Selv de som er godt vante kirkegjengere har blitt fremmedgjort i andre menigheter. En finner ikke hvile i liturgien når en må følge nøye med på hva man skal si og når man skal si noe. Identiteten som en og samme kirke blir også litt mer diffus, når ordningen for hovedgudstjeneste har blitt såpass forskjellig.

Når det gjelder Byneset og Leinstrand har vi fanget opp ulike signaler når det gjelder ny liturgisk musikk. Noen er blitt glad i Tore Aas` melodier til Kyrie og Gloria, og mener de er forfriskende og moderne. Andre ønsker de «gamle» tilbake. Øvrig musikk er etter allmenn serie.

Til «fleksibilitet»: Dette gjaldt jo mest i innledende runder, i og med tilfanget av stoff og forslag. Men straks grunnordningen ble vedtatt, så var det «slik» det skulle gjøres. Noe usikkerhet har det vært rundt spesielle dager som Bots og bønne-dag, Julaften og langfredag. Det er heller ikke noen føringer for fastetiden. Hvordan gjør vi det da, når vi ikke lenger har alterboka av 1992 som utgangspunkt?

Samlingsbønn og forbønn er vel de to stedene det det fortsatt er fleksibelt mht innhold.

Til involvering: Menighetsforvalteren fungerer som klokke, og ofte leser tekster og bønner som medliturg. I noen grad involveres andre frivillige, men det kunne utvikles mer.

Gudstjenestedeltakelsen har holdt seg stabil i perioden.

To store suksessfaktorer ved reformen vil vi imidlertid fremheve: Teksttrekkene og salmeboka. Det er gjort et godt arbeid her, og har beriket gudstjenestelivet.

1d: Hvilke behov ser dere for et mer variert gudstjenesteliv med ulike former for gudstjenester?

Det kan med fordel komme materiell til familiegudstjenester (kortere nattverdliturgi?), julaften, langfredag, konfirmasjon, Bots- og bønnedag. Alternativt: en tydelig hjemmel til å kunne benytte seg av alterboka fra 1992 på nevnte dager.

3e) Er dere enige i at samlingsbønnen ikke lenger er obligatorisk, men et valgfritt ledd?

Vi ser helst at samlingsbønn fortsetter å være obligatorisk. Den hjelper menigheten til nettopp å samle seg om det den står overfor; et møte med Gud. Og samlingsbønnen er en gyllen mulighet til medvirkning fra frivillige.

3f: Har dere endringsforslag eller kommentarer til leddet syndsbekjennelse i høringsforslaget?

Vi mener at syndsbekjennelsen bør komme etter en obligatorisk samlingsbønn. En kan godt fravike å lese det dobbelte kjærlighetsbud. Det nye alternativet er godt formulert.

3i: Er dere enige i at ledd 8 Dagens bønn blir obligatorisk i alle hovedgudstjenester, og ikke et valgfritt ledd?

Vi mener at Dagens bønn kan fungere som en ressursbank, tas inn og erstatte Samlingsbønn på høytidsdager, og for øvrig være valgfri etter gloria.

4: Har dere endringsforslag eller kommentarer til hoveddel II.Ordet?

Vi støtter forslaget om å ta bort menighetssvaret «Gud være lovet» etter tekstlesninger. Vi støtter også forslaget om halleluja-vers eller annet egnet ved evangelielesning, og evt høytidsvers som respons på førstedager.

5a: Kommenter gjerne nattverdpraksisen i menighetene i dag med tanke på særkalk og/eller intinksjon og med tanke på mottakelse av nattverd stående eller knelende på alterringen.

Vi mener nattverden primært bør inntas knelende ved alterringen og med særkalk. Av og til kan man ha intinksjon hvis man vil spare litt tid, eller med formål å komme kirkefremmede i møte på dager med mange dåp. Det er også lettere for barna, hvis det er mange små tilstede, å få et brød som dyppes.

Men førstnevnte måte gir felleskap rundt bordet, gjør at symbolikken med den halve alterringen (og resten er i himmelen) kommer til sin rett. Dernest er det et poeng å spise og **drikke**. Intinksjonen gir ingen opplevelse av å drikke. Og menigheten gis mulighet til å være tilstede i takk og tilbedelse lenger ved alteret enn ved intinksjon.

5b: Gi gjerne kommentarer til valgene av ordene som er foreslått:

Vi støtter valgene som er gjort.

7: Har dere kommentarer eller endringsforslag til hoveddel IV. Sendelse?

Vi mener at første og siste salme kan synges sittende. Det blir nok ståing i det øvrige.